

"İşte, kudret-i İlahiye zatiyedir. Öyle ise acz tahallül edemez." cümlesini devamıyla izah eder misiniz?

"İşte, kudret-i İlahiye zatiyedir. Öyle ise acz tahallül edemez."(1)

Diğer ilahi sıfatlar gibi **kudret** sıfatı da zatî bir sıfattır. "**Kudret-i Ezelîye, Zat-ı Akdes-i İlahiyenin lâzime-i zaruriye-i zatiyesidir.**" buyrulması da bu hakikati ders vermektedir. Zira ezeli olan kudret aynı zamanda zâtidir de. "**La havle vela kuvvete illa billâh**" hakikatinde diğer bütün kuvvetler ve kudretler sonradan yaratılmış ve mahlukata taksim edilmişlerdir. Bu kuvvetler mahlûk olduklarından mahduttur, sınırlıdır. Sınırlı kuvvet ise acze maruzdur. Yani bu kuvvete sahip olanlar, Allah'ın müsaade ettiği bir noktaya kadar güçlü, ondan sonrası için acizdirler.

Allah'ın kudreti ezeli olduğundan ebedîdir de. O kudrete acz giremez. Ve o kudretin "**hiçbir cihet-i infikaki olamaz.**"; yani, Zat'tan ayrılması düşünülemez. Zira Allah'ın bütün sıfatları gibi kudret sıfatı da muhittir, her şeyi ihata etmiştir. Onun tasarrufu dışında hiçbir mekân ve zaman yoktur ki, bu kudret infikak ederek oralarda iş görsün.

O sonsuz ve muhit kudret için acz düşünülemez. "**Çünkü o halde cem-i zıddeyn lazım gelir.**"

Zıtların cem' olması mümkün değildir. Eksi iki ile artı ikiyi toplamaya kalkarsak sıfırla karşılaşırız. Uhuvvet Risalesi'nde muhabbetle adavetin bir kalbde beraber bulunamayacağı nazara verilir. Yani bir insanı ya seversiniz veya sevmezsiniz; bu ikisi birlikte olmazlar; hem seviyorum, hem sevmiyorum denilemez. **İmanla küfür de bir kalpte beraber bulunamazlar.**

Allah'ın zatî ve ezeli kudretine de acz giremez, yani sonsuz kudretle acz birlikte olmazlar. İlahi kudret için bir atom yaratmakla milyarlarca galaksi yaratmak arasında en küçük bir fark olsa, kudrete acz girmiş olur. Aciz kudret ise ancak mahlûk kudretidir. Bu durumda, Hâlık kudretiyle mahlûk kuvvetinin, sonsuzla sınırlının cem olması yani bir arada bulunması gerekir, bu ise muhaldir.

Risale-i Nur Külliyyatı'nda güneş misali çokça geçer ve her defasında ayrı bir hakikati aydınlatır. Biz de aynı misalden faydalanarak diyebiliriz ki: Güneş'in ışığı bir bakıma zatî, yani kendi zatından coşup kaynıyor; bir başka mahluktan ona intikal etmiş değil. Ay'ın ışığı ise arızî. Yani bir başkasından ona arız oluyor, hariçten veriliyor.

Güneş'in ışığı zatî olduğu için, ona karanlık giremiyor, hulul edemiyor. Ay ise öyle değil.

Ampül de Ay gibi, onun da ışığı kendinden değil. Düğmeyi kapamakla ışığına son verebiliyoruz.

Güneş misaliyle hayalimize yeni kapılar açılır: **Niçin ölüyoruz?** Hayatımız zatî olmadığı için. **Niçin ihtiyarlıyoruz?** Gençliğimiz zatî olmadığı için. **Niçin âciz kalıyoruz?** Kudretimiz zatî olmadığı için.

Allah'ın kudreti zatî. Onun zıddı olan âcizlik o kudrete yanaşamıyor, hulul edemiyor, giremiyor.

1) bk. [Sözler, Yirmi Dokuzuncu Söz, İkinci Maksat.](#)